

Euro–Välimeri-alueen talous- ja kauppakumppanuus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. marraskuuta 2009 Euro–Välimeri-alueen talous- ja kauppakumppanuudesta Brysselissä 9. joulukuuta 2009 pidettävän kahdeksannen Euro–Välimeri-maiden kauppaministerikokouksen edellä

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 27. ja 28. marraskuuta 1995 pidetyssä ensimmäisessä Euro–Välimeri-maiden ministerikokouksessa annetun Barcelonan julistuksen, jolla perustettiin Euroopan unionin ja Välimeren eteläisten ja itäisten maiden välinen kumppanuus,
- ottaa huomioon komission 11. maaliskuuta 2003 päivätyn tiedonannon "Laajempi Eurooppa ja naapuruus: uusi kehys suhteille EU:n itäisiin ja eteläisiin naapureihin (KOM(2003)0104), 12. toukokuuta 2004 annetun Euroopan naapuruuspolitiikkaa koskevan komission strategia-asiakirjan (KOM(2004)0373), komission 9. joulukuuta 2004 päivätyn tiedonannon Euroopan naapuruuspolitiikan toimintasuunnitelmia koskevista komission ehdotuksista (KOM(2004)0795), Israelia, Jordaniaa, Marokkoa, palestiinalaishallintoa, Tunisiaa ja Libanonia koskevat toimintasuunnitelmat sekä eurooppalaista naapuruuden ja kumppanuuden välinettä koskevista yleisistä määräyksistä 24. lokakuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1638/2006¹,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tunisian², Israelin³, Marokon⁴, Jordanian⁵, Egyptin⁶, Libanonin⁷ ja Algerian⁸ väliset Euro–Välimeri-assosiaatiosopimukset sekä yhteisöjen sekä Länsirannan ja Gazan alueen palestiinalaishallinnon puolesta toimivan Palestiinan vapautusjärjestön väliaikaisen Euro-Välimeri-assosiaatiosopimuksen kaupasta ja yhteistyöstä⁹,
- ottaa huomioon tulliliiton viimeisen vaiheen aloittamisesta 22. joulukuuta 1995 tehdyn EY–Turkki-assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/95¹⁰,
- ottaa huomioon 25. helmikuuta 2004 allekirjoitetun Jordanian, Egyptin, Tunisian ja Marokon välisen vapaakauppasopimuksen eli niin sanotun Agadirin sopimuksen,
- ottaa huomioon Barcelonan prosessin käynnistämisen jälkeen pidettyjen Euro-Välimeri-

¹ EUVL L 310, 9.11.2006, s. 1.

² EYVL L 97, 30.3.1998, s. 2.

³ EYVL L 147, 21.6.2000, s. 3.

⁴ EYVL L 70, 18.3.2000, s. 2.

⁵ EYVL L 129, 15.5.2002, s. 3.

⁶ EUVL L 304, 30.9.2004, s. 39.

⁷ EUVL L 143, 30.5.2006, s. 2.

⁸ EUVL L 265, 10.10.2005, s. 2.

⁹ EYVL L 187, 16.7.1997, s. 3.

¹⁰ EYVL L 35, 13.2.1996, s. 1.

ministerikokousten ja alakohtaisten ministerikokousten päätelmät, erityisesti Lissabonissa 21. lokakuuta 2007 pidetyn kauppaministereiden kuudennen ja Pariisissa 2. heinäkuuta 2008 pidetyn kauppaministereiden seitsemännen Euro–Välimeri-kokouksen päätelmät,

- ottaa huomioon Euro–Välimeri-maiden valtion- ja hallitusten päämiesten 13. heinäkuuta 2008 pitämän Pariisiin huippukokouksen, jossa perustettiin Välimeren unioni,
 - ottaa huomioon Manchesterin yliopiston kehityspolitiikan ja -hallinnon instituutissa tehdyn Euro–Välimeri-vapaakauppa-alueen kestävään kehitykseen kohdistuvien vaikutusten arvioinnin,
 - ottaa huomioon Aleksandriassa 18. ja 19. lokakuuta 2009 pidetyn talous- ja sosiaalineuvostojen ja vastaavien elinten Euromed-huippukokouksen loppujulistuksen,
 - ottaa huomioon Brysselissä 11. marraskuuta 2009 pidetyn Euro–Välimeri-maiden kaupan alan korkeiden virkamiesten kokouksen,
 - ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa EU:n Välimeren-politiikasta ja erityisesti 15. maaliskuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euro–Välimeri-alueen vapaakauppa-alueen perustamisesta¹ ja 19. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman Barcelonan prosessista: Välimeren unioni²,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että vuoden 1995 Barcelonan konferenssissa käynnistettiin erittäin kunnianhimoinen hanke eli uusien ja entistä tiiviimpien poliittisten, taloudellisten, sosiaalisten ja kulttuuristen yhteyksien luominen Välimeren pohjois- ja etelärannan välille, ja ottaa huomioon, että hanke on edelleen varsin keskeneräinen,
- B. toteaa, että Välimeren unionin, jolla on määrä elvyttää Euro–Välimeri-lähentymisprosessia konkreettisilla ja näkyvillä hankkeilla, perustamistyötä ei ole vielä saatettu loppuun; toteaa, että Gazan alueen sodan vuoksi tammi–heinäkuun 2009 väliselle ajalle ei ollut kaavailtu Euro–Välimeri-kokouksia,
- C. toteaa, että Istanbulissa 24. ja 25. marraskuuta 2009 pidettäväksi tarkoitettu ulkoministerikokous jouduttiin siirtämään arabivaltioiden boikotin vuoksi, jolla oli tarkoitus vastustaa Israelin kantaa Lähi-idän rauhanprosessiin,
- D. ottaa huomioon, että EU on allekirjoittanut assosiaatiosopimukset kaikkien Välimeren eteläisten kumppanusmaiden kanssa Syyriaa ja Libya lukuun ottamatta; ottaa huomioon, että neuvottelut assosiaatiosopimuksesta Syyrian kanssa on saatettu päätökseen, mutta Syyria on lykännyt sopimuksen allekirjoittamista, ja että komissio on käynnistänyt neuvottelut Libyan kanssa,
- E. katsoo, että kahdenvälistä lähestymistapaa, joka kuuluu tällaiseen prosessiin ja johtuu asianomaisten maiden kulttuurisista, sosiaalisista, taloudellisista ja poliittisista eroista,

¹ EUVL C 301 E, 13.12.2007, s. 210.

² Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0077.

olisi ohjattava ja tuettava aikaisempaa laajemmalla visiolla ja suunnitelmalla eri kumppaneiden suhteista, ja siksi siihen olisi liitettävä alueellinen lähestymistapa,

- F. ottaa huomioon, että Välimeren pohjois- ja etelärannan välillä vallitsee edelleen huomattava taloudellinen, sosiaalinen ja väestöllinen epätasapaino, jota ilmentää alueen epävakauden ja maahanmuuttoon ja ympäristöön liittyvien paineiden perussyynä oleva varallisuusero; ottaa huomioon, että Välimeren maiden kehityksessä on huomattavia eroja; ottaa huomioon, että yli 30 prosenttia Välimeren eteläisten ja itäisten maiden väestöstä elää alle kahdella Yhdysvaltain dollarilla päivässä,
- G. ottaa huomioon, että Välimeren eteläisten ja itäisten maiden taloudet ovat voimakkaasti riippuvaisia ulkomaankaupasta; ottaa huomioon, että 50 prosenttia näistä kauppavirroista suuntautuu EU:hun, vaikka ne muodostavat vain kahdeksan prosenttia EU:n ulkomaankaupasta, ja että kauppataase on EU:lle ylijäämäinen; ottaa huomioon, että Välimeren eteläisten ja itäisten maiden viennin rakenne ei ole kovin monipuolistunut ja että kyseiset maat ovat edelleen erikoistuneet aloihin, joilla ei saada aikaan paljonkaan kasvua,
- H. ottaa huomioon, että EU on alueen tärkein ulkomainen investoija, mutta suorat ulkomaiset investoinnit ovat siellä edelleen hyvin alhaisia verrattuna maailman muihin alueisiin, ja ottaa huomioon, että kyvyssä houkutella suoria ulkomaisia investointeja on suuria maakohtaisia eroja,
- I. ottaa huomioon, että eteläisten maiden alueellinen yhdentyminen on täysin keskeneräistä ja että eteläisten maiden keskinäiset kauppavirrat ovat heikosti kehittyneet ja vastaavat ainoastaan kuutta prosenttia Välimeren eteläisten ja itäisten maiden kokonaiskaupasta,
- J. katsoo, että tällä tilanteella voi olla hyvin kielteisiä vaikutuksia Euro–Välimeri-yhdentymisprosessiin ja erityisesti Välimeren eteläisten ja itäisten maiden elintarviketurvaan ja -omavaraisuuteen ja vapaakauppa-alueen perustamiseen, sillä se lisää kaupankäynnin keskittymisvaikutusta, esimerkiksi lisäämällä riippuvuutta muutamista – lähinnä maatalousalan – tuotteista, joita viedään EU:hun, ja samalla lisäämällä peruselintarvikkeiden tuontitarvetta, eikä sen vuoksi hyödytä Välimeren eteläisiä ja itäisiä maita eikä niiden yrityksiä,
- K. katsoo, että Välimeren eteläisten ja itäisten maiden on poistettava koko alueen yhdentymisprosessia tällä hetkellä haittaavat poliittiset ja taloudelliset esteet, jotta niiden keskinäinen yhteistyö olisi tuloksekkaampaa,
- L. toteaa, että tekstiili-, vaatetus- ja jalkinevalmistus menettää Välimeren molemmilla rannoilla suuria markkinaosuuksia markkinoiden globalisoitumisen ja Aasiasta tulevan vahvan kilpailun takia,
- M. katsoo, että saadakseen aikaan todella myönteisiä vaikutuksia vapaakauppa-alueen olisi vahvistettava Välimeren eteläisten ja itäisten maiden integroitumista kansainväliseen kauppaan sekä varmistettava niiden talouden monipuolistuminen ja siitä koituvien hyötyjen tasapuolinen jakaantuminen, jotta Euro–Välimeri-alueen talous- ja kauppakumppanuuden tärkein tavoite eli Välimeren pohjois- ja etelärannan välisen kehityskuilun kaventaminen voidaan saavuttaa,

- N. ottaa huomioon, että talous- ja rahoituskriisin vaikutukset ovat lisänneet kumppanuusmaiden jo kohtaamia poliittisia, taloudellisia ja sosiaalisia haasteita, erityisesti työttömyyden ongelmaa; katsoo, että on näiden maiden ja EU:n yhteisen edun mukaista vähentää työttömyyttä alueella ja tarjota sen väestölle, erityisesti naisille, nuorille ja maaseutuväestölle, kohtuulliset elinmahdollisuudet,
1. tunnustaa tiettyä edistystä tapahtuneen, mutta pahoittelee samalla, että Euro–Välimerikumppanuuden tärkeimmät tavoitteet ovat edelleen saavuttamatta; painottaa, että tämän prosessin ja erityisesti vapaakauppa-alueen onnistuminen, mikä voi edistää rauhaa, vaurautta ja turvallisuutta koko alueella, vaatii kaikilta osapuolilta pitkäjänteistä ja yhtenäistä toimintaa sekä Välimeren kummankin rannan kansalaisyhteiskunnan ja asukkaiden laajempaa osallistumista;
 2. katsoo, että lukuisat taloudelliset ja poliittiset vaikeudet, kuten Lähi-idän konflikti, ovat huomattavasti hankaloittaneet tämän prosessin ja erityisesti vapaakauppa-alueen edistämistä ja kehittämistä; pahoittelee, että näiden samojen poliittisten syiden vuoksi Euro–Välimeri-ulkoministerikokousta, joka oli määrä pitää Istanbulissa 24. ja 25. marraskuuta 2009, lykättiin, eikä Välimeren unioni ole edistynyt;
 3. palauttaa mieleen, että strategisilla aloilla toteutettavien merkittävien Välimeren unionin hankkeiden määrittäminen, esimerkiksi uuden infrastruktuurin rakentaminen, pienten ja keskisuurten yritysten välinen yhteistyö, viestintä ja uusiutuvien energialähteiden hyödyntäminen, edistää EU:n ja Välimeren alueen kaupan ja investointien kehittämistä ja helpottamista; kehottaa järjestämään Välimeren unioniin liittyvät kokoukset suunnitelmien mukaisesti ja perustamaan Barcelonaan pysyvän sihteeristön;
 4. pitää nykyisiä esteitä merkinä siitä, että taloussuhteiden syventämisen on kuljettava käsi kädessä poliittisten suhteiden syventämisen kanssa; katsoo, että todellinen alueellinen ja taloudellinen integraatio on mahdollista ainoastaan, jos saavutetaan konkreettista edistymistä nykyisten konfliktien ratkaisemisessa sekä demokratian ja ihmisoikeuksien alalla;
 5. kehottaa komissiota, EU:n jäsenvaltioita ja Välimeren eteläisiä ja itäisiä maita ottamaan huomioon rahoitus-, talous- ja ympäristökriisien vaikutukset sisällyttämällä talous- ja kauppakumppanuuteen laajemmin sosiaaliset ja ympäristöä koskevat huolenaiheet; kehottaa Välimeren eteläisten ja itäisten maiden hallituksia panemaan täytäntöön johdonmukaisia ja tehokkaita työllisyyttä ja sosiaalista suojelua koskevia politiikkoja kriisien vaikutusten lieventämiseksi;
 6. muistuttaa tässä yhteydessä, että vapaakauppa-aluetta koskevaa tavoitetta ei voida arvioida yksinomaan suhteessa talouskasvuun, vaan myös ja ennen kaikkea suhteessa työpaikkojen luomiseen; huomauttaa, että nuorten ja naisten työttömyys on Välimeren maiden kiireellisin sosiaalinen ongelma;
 7. korostaa Välimeren eteläisten ja itäisten maiden alueellisen yhdentymisen sekä eteläisten maiden keskinäisen kaupankäynnin vahvistamisen merkitystä; pahoittelee, että eteläisten maiden keskinäinen yhteistyö on edelleen heikosti kehittynyttä;
 8. kannustaa voimakkaasti Välimeren eteläisiä ja itäisiä maita kehittämään eteläisten

maiden keskinäistä kauppaa Egyptin, Jordanian, Marokon ja Tunisian allekirjoittaman Agadirin sopimuksen tarjoaman mallin mukaisesti; pitää tätä toimenpidettä keskeisen tärkeänä alueen yhdentymisen kannalta; kehottaa alueen muita valtioita liittymään siihen, jotta voidaan kehittää edelleen yhdentymisalotteita, joihin Välimeren eteläiset ja itäiset maat osallistuvat, ja hyödyntää Välimeren eteläisten ja itäisten maiden ja EU:n Euro–Välimeri-assosiaatiosopimusten syventämisestä saatavia synergiaetuja; painottaa, että EU:n toimielinten on vastattava myönteisesti teknistä ja rahoitustukea koskeviin pyyntöihin, joilla edistetään tällaista eteläisten maiden keskinäistä taloudellista yhdentymistä;

9. katsoo, että alkuperäkumulaatiojärjestelmää olisi vahvistettava, koska se on käyttökelpoinen tullikeino alueen kaupankäynnin elvyttämiseksi, ja että alkuperäsääntöjä olisi ajantasaistettava ja yksinkertaistettava, jotta voidaan ottaa huomioon Euro–Välimeri-kumppanuusmaiden edut; kehottaa Euro–Välimeri-alueen kauppaministereitä hyväksymään alueellisen sopimuksen yleisestä Euro–Välimeri-alueen alkuperäsääntöjä koskevasta järjestelmästä, jolla tasoitetaan tietä alkuperäsääntöjen yksinkertaistamiselle, ja toteuttamaan jatkotoimia yleisen Euro–Välimeri-alueen alkuperäkumulaatiota koskevan järjestelmän panemiseksi täytäntöön;
10. panee merkille, että Euro–Välimeri-alueen kauppaministerien on määrä keskustella toimista Euro–Välimeri-alueen kauppaja- ja taloussuhteiden nykyisten puutteiden korjaamiseksi, uudesta Euro–Välimeri-alueen kaupan etenemissuunnitelmasta sekä uudesta järjestelmästä kaupan ja investointien edistämiseksi alueella; suhtautuu myönteisesti kaikkiin yhteisiin aloitteisiin, joilla pyritään arvioimaan nykyisiä assosiaatiosopimuksia uudelleen uusien taloudellisten vaatimusten ja haasteiden valossa;
11. painottaa, että nämä keskustelut on käytävä osapuolten keskinäisen luottamuksen ja kunnioituksen ilmapiirissä, jotta Välimeren eteläisille ja itäisille maille varmistetaan oikeus säädellä kauppansa avautumisen vauhtia ja valvoa kansallisen tason taloudellisia ja sosiaalisia kehitysstrategioitaan; muistuttaa, että vapaakauppa-alueesta käytävät neuvottelut olisi suunniteltava keskitetysti ja asteittaisesti Välimeren eteläisten ja itäisten maiden sosiaalis-taloudellisiin oloihin sopivan, rationaalisen ja ennakoitavan kumppanuuden puitteissa;
12. korostaa, että vapauttamisen jatkamisessa maatalouden ja kalastuksen alalla olisi otettava huomioon tarve suojella herkkiä hyödykkeitä, samalla kun arvioidaan järjestelmällisesti vapauttamisprosessien ja kasvinsuojelunormien sosiaalisia vaikutuksia; kehottaa Välimeren maiden kauppaministereitä varmistamaan, että kyseinen prosessi etenee vaiheittain, ottaen huomioon ajan, joka tarvitaan tullitulojen vähenemisen kompensoimiseksi toteutettavien oikeudenmukaisten verouudistusten täytäntöön panemiseen; kehottaa Euro–Välimeri-kumppaneita harkitsemaan yhdenmukaista Euro–Välimeri-alueen maatalouspolitiikkaa, joka perustuu hankintaketjun täydentävyyteen ja elinkelpoiseen vesipolitiikkaan ja jossa asetetaan elintarvikeomavaraisuuden vaatimukset kaupallisten näkökulmien edelle;
13. katsoo palvelusektorin olevan ratkaisevan tärkeä Välimeren eteläisten ja itäisten maiden kehityksen kannalta; katsoo, että palvelujen vapauttaminen olisi toteutettava yhdessä Välimeren eteläisten ja itäisten maiden kanssa sovitulta pohjalta siten, että ne säilyttävät oikeuden toteuttaa taloutensa herkkien ja haavoittuvaisten alojen avaamisen asteittain ja

säädellä sitä; katsoo, että kaupalliset palvelut on syytä erottaa julkisista palveluista;

14. kehottaa mukauttamaan teollisuuden vapauttamisen aikataulun kussakin maassa taloudellisten ja sosiaalisten olojen, erityisesti työttömyysasteen, mukaan sekä vapauttamisen aiheuttamien ympäristövaikutusten mukaan; korostaa, että talous- ja kauppakumppanuuden olisi edistettävä erilaistamista teollisuustuotteiden tuotannossa sekä lisäarvon kasvattamista; kehottaa Välimeren eteläisiä ja itäisiä maita laatimaan alueellisia toimintalinjoja, joissa otetaan huomioon hyvin pienten yritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten rooli;
15. huomauttaa, että Euro–Välimeri-alueen tekstiilintuottajat joutuvat kohtaamaan suuria vaikeuksia kasvavan maailmanlaajuisen kilpailun vuoksi; muistuttaa, että on vahvistettava pohjoisen ja etelän kumppanuutta, jotta Euro–Välimeri-alueen tekstiili- ja vaatetusalan tuotanto ja kauppa säilyvät kilpailukykyisinä, ja edistettävä Välimeren eteläisten ja itäisten maiden luovuuteen ja innovointiin perustuvaa korkeaa lisäarvoa tuottavaa toimintaa eikä pelkästään liiketoiminnan ulkoistamista;
16. korostaa, että on vahvistettava investointien turvallisuutta Välimeren alueella järjestelmällä, jolla koordinoidaan pienille ja keskisuurille yrityksille tarkoitettuja strategioita ja joka kattaa useita aloja: suojaustoimenpiteet, rahoitus, tiedotus ja pienten ja keskisuurten yritysten verkostoituminen;
17. katsoo, että uusi ehdotus Euro–Välimeri-alueen investointeja edistävän järjestelmän perustamiseksi on merkittävä askel tiedon keskittämiseksi ja levittämiseksi yhden ainoan verkoston kautta, jolloin talouden toimijat voisivat saada perusteellisen kuvan kaupankäynti- ja investointiedellytyksistä alueella; korostaa, että välineen olisi oltava nykyisiä verkostoja täydentävä;
18. muistuttaa, että on perustettava Euro–Välimeri-alueen investointi- ja kehityspankki, jolla saataisiin lainoittajia Välimeren molemmilta rannoilta ja joka kykenisi houkuttelemaan EU:n ja Välimeren alueen kaipaamia suoria ulkomaisia investointeja;
19. panee tyytyväisenä merkille Inframed-rahaston, jonka on ilmoitettu toimivan Välimeren unionin yhteydessä pitkän aikavälin investointirahastona infrastruktuurihankkeiden rahoittamiseksi;
20. katsoo, että Välimeren unionin olisi vahvistettava nykyisiä yhteistyön muotoja Euro–Välimeri-politiikan yhteydessä, jotta kumppanimaille voitaisiin antaa mahdollisuus osallistua EU:n ohjelmiin ja vastaaviin politiikkoihin yhdessä sovittujen painopistealojen ja tavoitteiden perusteella; muistuttaa, että on tärkeää ulottaa yhteisön ohjelmien soveltamisala koskemaan kumppanimaiden osallistumista erityisesti rajat ylittävään yhteistyöhön (InterReg), koulutukseen, tutkimukseen ja ammatillisen koulutukseen (opiskelijavaihdot jne.);
21. kannustaa käyttämään aurinko- ja tuulienergiaa Välimeren alueella; suhtautuu myönteisesti "Plan Solairen" kaltaisiin viimeaikaisiin aloitteisiin sekä Desertec-teollisuusaloitteen alkuvaiheen suunnitelmiin valtavien aurinkoenergiamahdollisuuksien hyödyntämiseksi Lähi-idässä ja Pohjois-Afrikassa, mutta pitää valitettavana, että toimia suunnitellaan edelleen liikaa kansalliselta pohjalta; painottaa, että Desertec-hankkeeseen liittyvien EU:n toimien on oltava johdonmukaisia ja että niillä on aktiivisesti

osallistuttava Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän maiden kehitykseen, ja kehottaa komissiota koordinoimaan ennakoivasti EU:n toimia;

22. panee huolestuneena merkille edellä mainitun Manchesterin yliopiston laatiman, kestäväan kehitykseen kohdistuvien vaikutusten arvioinnin päätelmät; kehottaa komissiota noudattamaan järjestelmällisesti kyseisessä arvioinnissa esitettyjä vapauttamisprosessin sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia koskevia suosituksia, jotta sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja kestäväan kehityksen näkökulmat otettaisiin huomioon; korostaa myös, että nämä vaikutukset voivat vaihdella suuresti alasta ja maasta toiseen; korostaa, että aidon sosiaalisen edistyksen saavuttamiseksi on tärkeää edistää talous- ja kauppakumppanuuden puitteissa ihmisarvoista työtä sekä monikansallisten yritysten kanssa sovittuja käytännesääntöjä, joihin sisältyy ihmisarvoista työtä koskevat tavoitteet;
23. katsoo, että vapaakauppa-alueetta olisi täydennettävä myöntämällä asteittain ja ehdollisesti työvoimalle vapaa liikkuvuus ottamalla huomioon Euroopan työmarkkinoiden tilanne ja kansainvälisen yhteisön nykyiset pohdinnat muuttoliikkeen ja kehityksen välisestä yhteydestä; katsoo, että on kiireellisesti luotava oikeudelliset ja hallinnolliset menettelyt viisumien myöntämisen helpottamiseksi erityisesti Euro–Välimeri-alueen kumppanuuteen osallistuvien tahojen, opiskelijoiden, korkeakoulujen henkilökunnan ja sosiaalis-taloudellisten toimijoiden osalta; korostaa, että siirtotyöläisten rahalähetysten siirtokustannuksia on alennettava, jotta paikallinen talous hyötyisi niistä mahdollisimman paljon;
24. pyytää komissiota pitämään parlamentin jatkuvasti ajan tasalla Syyrian kanssa tehtävästä assosiaatiosopimuksesta, jonka allekirjoittamista Syyria on hiljattain lykännyt; katsoo, että Libyan ottaminen jälleen mukaan assosiaatiosopimusneuvotteluihin ja yleisemmin Välimeren unioniin herättää jonkin verran huolta; pyytää komissiota toimittamaan parlamentille täydet tiedot, ottamaan sen mukaan ja kuulemaan sitä neuvottelujen kaikissa vaiheissa;
25. panee lisäksi merkille, että useat Välimeren maat ovat ilmaisseet mielenkiintonsa EU:n kanssa tekemiensä kauppasopimusten syventämiseen ja/tai laajentamiseen, ja pyytää komissiota, pitäen silmällä Lissabonin sopimuksessa Euroopan parlamentille kaupan suhteen myönnettyjä uusia toimivaltuuksia, ottamaan tällaisista uusista sopimuksista neuvotellessaan huomioon parlamentin aiemman päätöslauselman;
26. korostaa myös, että kahdenvälisillä lähestymistavoilla ei saisi heikentää monenvälistä alueellista lähestymistapaa; katsoo, että vaikka komissio edistää yhteistyön tiivistämistä edistyneimpien kumppaneiden kanssa ja ottaa niiden poliittiset, kulttuuriset ja sosiaaliset erityispiirteet asianmukaisesti huomioon, sen on pidettävä kiinni alueittain käytävien neuvottelujen periaatteesta;
27. korostaa, että Palestiinan tilanteen vuoksi olisi ryhdyttävä erityistoimenpiteisiin alueen väestön hyväksi, jotta alue voitaisiin integroida Välimeren alueen kauppaan; katsoo tässä yhteydessä, että alkuperämerkintää ja siihen perustuvaa, Gazasta ja Länsi-rannalta peräisin oleviin tuotteisiin sovellettavaa EY–Israel-sopimuksen mukaista etuuskohtelua koskevaan kysymykseen olisi löydettävä ratkaisu;
28. katsoo, että laajaan konsensukseen ja muun muassa myönteiseen sosiaali- ja

ympäristövaikutusten arviointiin perustuva tasapainoinen etenemissuunnitelma voisi olla hyödyllinen väline talous- ja kauppayhteistyön käynnistämiseksi uudelleen tulevina vuosina; kehottaa näin ollen Euro–Välimeri-alueen kauppaministereitä antamaan sille tukensa joulukuussa 2009 pidettävässä ministerikokouksessaan; kehottaa Euro–Välimeri-alueen kaupan alan korkeita virkamiehiä tarkkailemaan tulevina vuosina etenemissuunnitelman täytäntöönpanoa ja ehdottamaan siihen tarvittavia muutoksia ja pyytää tiedottamaan parlamentille tällaisista toimista;

29. korostaa, että Euro–Välimeri-alueen yhdentymisprosessi on jälleen sisällytettävä EU:n poliittisiin painopistealueisiin;
30. korostaa Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen roolia kumppanuudessa demokraattisena elimenä, jossa kokoontuu parlamentin jäseniä Välimeren kummaltakin rannalta lujittamaan Barcelonan prosessin kolmea pilaria; kehottaa tiivistämään Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen, komission ja neuvoston välistä yhteistyötä;
31. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, valtioiden ja hallitusten päämiehille, jäsenvaltioiden ja Välimeren eteläisten ja itäisten maiden parlamenteille sekä Euro–Välimeri-alueen parlamentaariselle edustajakokoukselle.